COLEGIUL TEHNIC “GHEORGHE ASACHI” București

Spiritul Colegiului

Nr. 01 - decembrie 2025

Poezie

DESIGN VESTIMENTAR

MULTIMedia

HANDBALUL PASIUNEA MEA

Foto: Alexandra Oncioiu

ECHIPA DE REDACȚIE

REVISTA CALEIDOSCOP "Spiritul Colegiului"

Director:
prof. Apostol Laura Liliana

Profesori coordonatori:
prof. Iulia Ruje,
prof. Mihai Dinu

Coperta: Alexandra Oncioiu
Redactor-șef: Mihaela Tănase
Reporteri: Gabriela Mihalcea, Lateef Mustafa, Adriana Antonescu, Larisa Constantin, Alexandra Oncioiu, Mihai Mocanu

REVISTA COLEGIULUI TEHNIC" GHEORGHE ASACHI " București
STR. ALEEA PRAVĂȚ, NR. 24,
SECT. 6 BUCUREȘTI , R O M Â N I A
www.ct-asachi.ro
Email: asachi_ro@yahoo.com

Cuprins

4 **Spiritul** Colegiului

5 **Being a teenager**
in today's society

6 **Creație & Design**
Vestimentar

10 **The literary Spirit**

12 **Spiritul Voluntar**
O activitate extrașcolară

14 **Multimedia**

19 **Provocările AI** în educație

20 **Fragmente de interviu**
Din trecut spre viitor

22 **Handbalul** pasiunea mea

23 **Spiritul Poetic**

26 **Pumpkin Fest Asachi**

Spiritul Colegiului

Revista ***Spiritul Colegiului*** se adresează elevilor și cadrelor didactice care privesc lumea cu curiozitate, spirit critic și dorința de a se exprima liber. Este un spațiu dedicat ideilor îndrăznețe, creativității autentice și experimentului, unde vocea tinerilor capătă formă prin cuvinte, imagini și perspective personale.

Revista își propune să încurajeze explorarea, dialogul și gândirea independentă, oferind liceenilor un cadru în care pot descoperi noi moduri de a spune povești, de a pune întrebări și de a-și construi propria identitate artistică și intelectuală.

Fiecare pagină reflectă diversitatea preocupărilor și sensibilităților tinerei generații: de la artă și cultură, la idei experimentale, reflecții personale și proiecte creative.

Aceasta este, înainte de toate, o platformă a libertății de expresie, dedicată celor care îndrăznesc să gândească diferit și să-și facă auzită vocea.

Echipa redacției

Being a teenager

in today's society

I feel that teenagehood is now experienced more so digitally. Most people whipping out their phones, especially during social gatherings and maybe missing some key points of connection, say, instead of calling each other or making plans to hang out choosing to text, which is great and all but you're missing a lot of the communication that happens nonverbally, like tone changes. Though, I understand why, it's cause we're so tired. I mean, a lot is being asked of us: sit in a sad blue classroom for 7 hours, do 3 hours of homework, get a job, do voluntary work, wake up early, clean the house etc. And It's exhausting, so of course we'll look for the easiest way to entertain and relax ourselves at the end of the day. Of course in reality it's not rest, it feels like it, but only in the short term in reality it keeps your nervous system alert. The brain still has to process everything that's being shoved down its throat. Yet I refuse to believe that's all it has to be. If we, say, swapped scrolling for a moment of stillness like looking out the window or something, called each other, a game of cards or even manual work I think we'd likely feel a little bit better than now.

Foto: CTGA

Iulia Enescu XI D

Creația vestimentară

În liceul nostru se apreciază și încurajează creativitatea, lucrul în echipă și dorința de a învăța prin practică. La profilul **textile**, ne dezvoltăm talentul artistic și abilitățile tehnice într-un mediu stimulativ, alături de profesori dedicați și bine pregătiți.

Activitatea practică se desfășoară atât în atelierul liceului, dotat cu echipamente moderne, cât și la societăți economice din industria textilă, unde poți vedea direct cum ia naștere un produs finit.

Pe parcursul celor 4 ani de liceu, parcurgem toate etapele realizării unui articol vestimentar, de la dezvoltarea ideii și elaborarea schiței, până la confecționarea și finisarea produsului. Încă din clasa a IX-a, acordăm o atenție deosebită orelor de design vestimentar și desen tehnic, care pun bazele unei cariere în domeniul modei și al textilelor.

Foto: CTGA

o adevărată artă

Colegiul Tehnic **„Gheorghe Asachi”** este locul unde creativitatea prinde formă, iar pasiunea mea pentru design vestimentar se împletește cu profesionalismul oferit de profesori și transformăm ideile în schițe și schițele în piese unice de îmbrăcăminte.

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

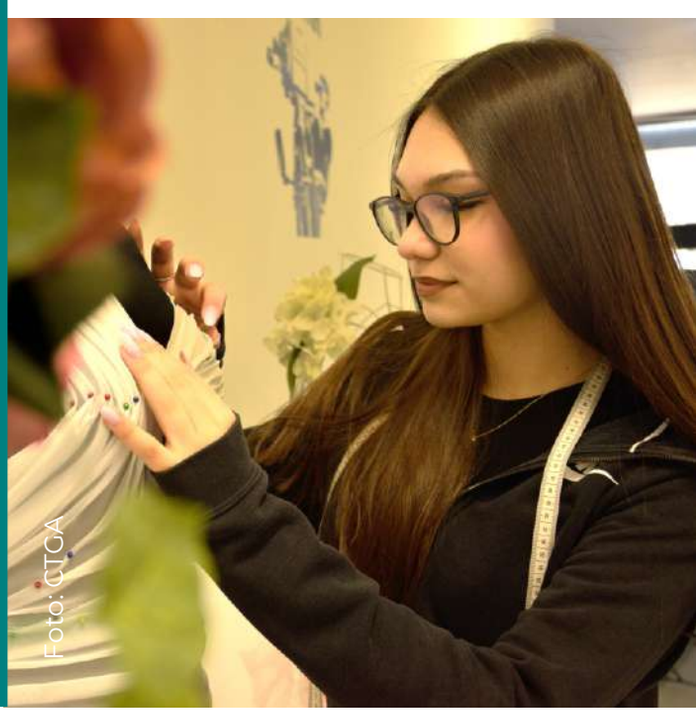
Foto: CTGA

DESIGN VESTIMENTAR

Sketches are my passion

Pasiunea mea pentru schițe a început încă din copilărie, într-un mod simplu, dar sincer: desenând haine pentru păpuși. Întotdeauna mi-am dorit să devin designer și muzician, două forme diferite de artă, dar care, pentru mine, exprimă același lucru: emoție, identitate și libertate.De la vârstă fragedă, am început să desenez serios haine, în care liniile și culorile nu erau simple idei ci , concepte, stări transpuse pe hârtie.

Cu timpul, am făcut primii pași și spre materializarea acestor schițe, încercând să le transform în piese reale. Fiecare încercare a fost o lecție, fiecare creație – un pas mai aproape de visul meu. Schițele mele de haine sunt păstrate cu grijă, ca niște promisiuni pentru viitor. Fiecare desen spune o poveste și poartă în el speranța că, într-o zi, nu va rămâne doar pe o foaie, ci va prinde viață pe cineva real.

Pentru mine, moda nu înseamnă doar haine, ci o formă de exprimare profundă, o punte între imaginație și realitate.Unele încep devreme, cresc odată cu noi și așteaptă momentul potrivit pentru a deveni realitate. Iar eu sunt pregătită să continui să desenez, să creez și să cred că, într-o zi, schițele mele vor ieși din pagină și vor deveni parte din lume.

Gabriela Mihalcea XI G

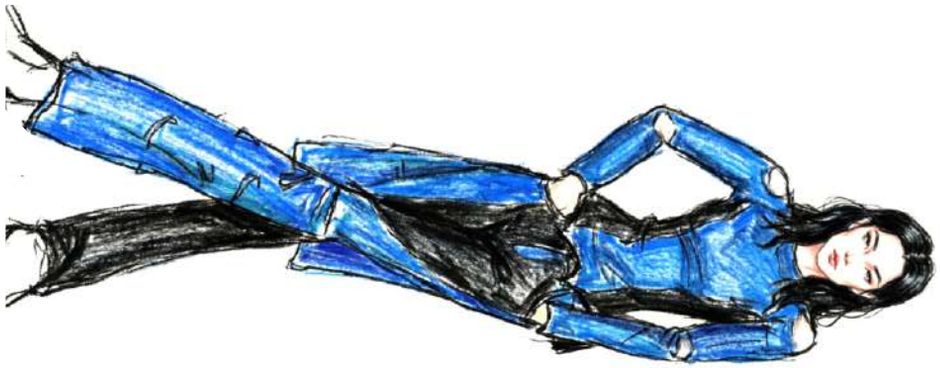

The idea is taking shape

A simple idea

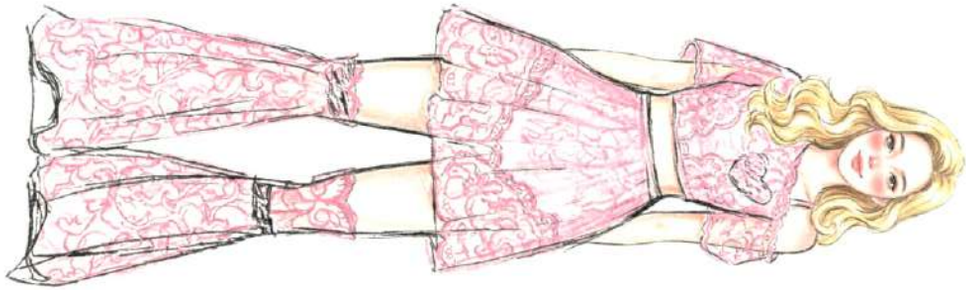

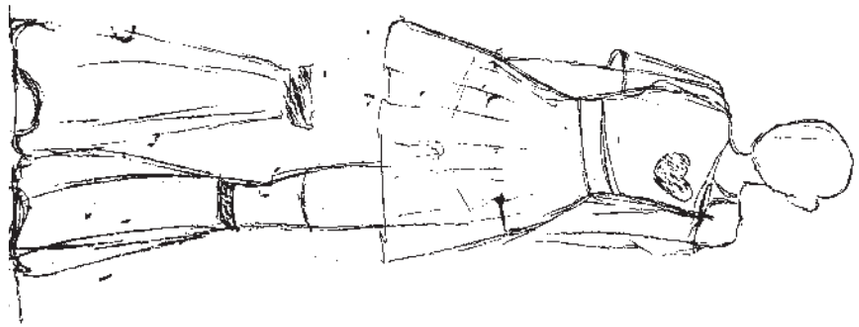

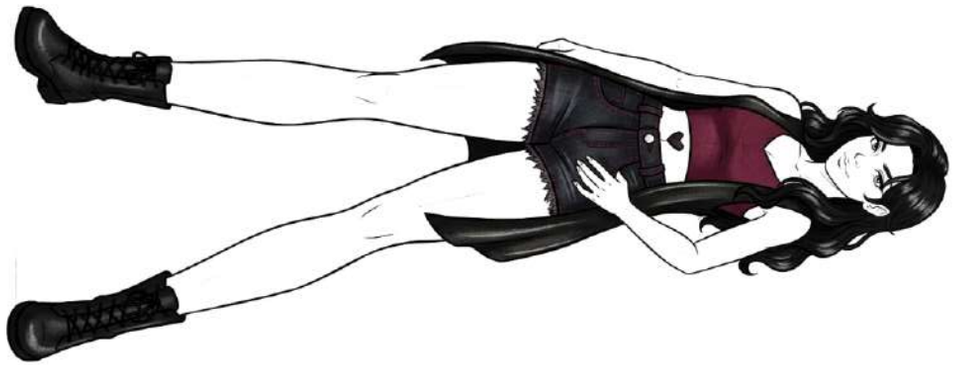

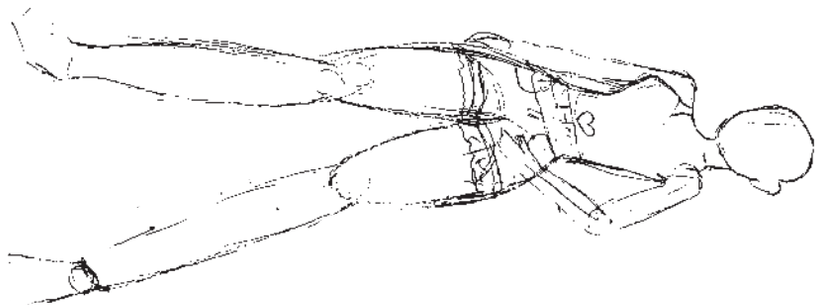

the literary Spirit

the morning after you take your life

the morning after will be just like any other day, the earth won't stop spinning, the sun will still go up, only for you it won't. maybe the leftover food you didn't eat will still be where you left it, maybe your laptop will stay open with one of your favorite games open or maybe a visual novel, and your phone left in the charger. except it will have 37 unread messages from me, not only me but it will have many more missed calls and texts from your parents too, that is if you told them what you were about to do.

the morning after you take your life your cousin who looks up to you so much will punch a hole in the wall, crying after finding out, because he knows he is left all alone now without a role model or someone to look up to anymore. your lover will sit somewhere in silence for hours sobbing because they do not know how to walk into a world that doesn't include you. your parents, no matter how poorly they treated you, they would still mourn for you, especially your dad. and your old friends after they find out, some might cry a little and some may be left in denial.

Foto: www.vecteezy.com

yes, the world will keep spinning, but not for us. not for anyone you know. for us time will fold in on itself, for us clocks will stop. your room will stay the same, with all the gifts your loved one gave you. even the plushies you have will miss you too. your laundry will stay unfolded, your bed will remain made, your skates still dirty since the last time you used them. they're all just waiting for you to come home.

all the food you didn't eat will rot, since of course no one's gonna eat anything after all that happened. but not for months. not until they realize you're not just late, that you're never coming back. your shoes will stay by the doorway, no one will move them. your dumbbells you used to workout with will stay where you left them. your toothbrush, your jacket, your scent. all of it will live in your home, longer then you ever thought you would.

and you'll think in the moment you had no one, but you had everyone. you just couldn't see it through the darkness pressed against your eyelids, you just couldn't feel it through the ache you felt on your soul and through the thought that it was all just too hard.

the day after you take your life you won't know how your practice teacher really missed you too. you won't know that in fact you did end up getting accepted for that university you wanted, you won't know that in fact you did manage to get full grades on the exam, you won't know that someone new was about to sit next to you on the bus, and that person would have become your best friend. you won't know that next month your favorite band will drop new merch and albums next month that you would have loved.

you won't know that healing was already on its way, that things would have started to turn for the best, that the things breaking you were about to loosen they're grip. that tomorrow might have been the day that everything changed. but you weren't there to see it.

because you might leave the world behind. but for everyone else, the world left with you.

Lateef Mustafa IX G

Foto: www.vecteezy.com

Spiritul VOLUNTAR

Salut!

Mă numesc Antonescu Adriana-Maria, sunt eleva la Colegiul Tehnic Gheorghe Asachi, si aș dori să vă împărtășesc parcursul a câtorva activități extrașcolare (**voluntariat**).

Am început sa activez ca voluntară încă din clasa a IX-a, contribuind prima dată la desfășurarea unui eveniment sportiv, având rolul de supervizor-voluntar, iar datorită implicării mele, în timp, am fost promovată în rolul de coordonator de voluntari, asumându-mi responsabilități mai complexe de organizare și leadership.

În clasa a X-a mi-am extins activitatea de voluntariat în cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență (ISU) Dealul Spirii București-Ilfov. Dupa finalizarea cu succes a cursului introductiv general și a celui de prim ajutor de bază, am obținut accesul în detașament. Ulterior, am absolvit și cursul de stingere a incendiilor, experiență care m-a învățat să gestionez situații critice și să iau decizii rapide sub presiune.

Foto: Adriana Antonescu

O activitate extrașcolară

Voluntariatul în cadrul **ISU** îmi oferă oportunitatea de a lua parte la diverse evenimente,misiuni și intervenții. Am avut onoarea să particip la o misiune cu adevărat istorică, aceea fiind Sfințirea Catedralei Mântuirii Neamului, un eveniment de mare importanță națională. Voluntariatul mă scoate din zona de confort, mă face mai încrezătoare, mai puternică în forțele proprii, mai curajoasă și mai capabilă să gestionez situații dificile. Privind spre viitor, sunt foarte motivată să îmi aprofundez cunoștințele medicale, și aștept oportunitatea de a urma cursul de Paramedic, pentru a putea interveni și mai eficient în salvarea de vieți.

În prezent, sunt în clasa a XI-a și continui să mă implic în cadrul mai multor activități și evenimente de **Voluntariat** care te învață lucruri pe care nici o materie nu ți le poate preda. Prin ceea ce fac doresc să inspir și pe alții colegi să contribuie la o comunitate mai bună.

Adriana Antonescu XI C

Foto: Adriana Antonescu

Foto: Adriana Antonescu

ROLUL *de Producător*

Realizarea unui proiect a reprezentat pentru mine mult mai mult decât o simplă lucrare de liceu ci a fost o experiență complexă, care cu siguranță m-a ajutat să înțeleg în mod real ce presupune procesul de realizare al unui film, dincolo de teorie sau de imaginea idealizată pe care o aveam înainte. Dacă la început totul mi se părea destul de simplu, pe parcurs am realizat cât de dificilă și meticuloasă este munca de **producător**.

Consider că tot procesul proiectului, de la dezvoltare până la distribuție, m-a făcut să înțeleg că realizarea unui film nu ține doar de creativitate și echipamente, ci și de foarte multă organizare, comunicare și asumarea responsabilității de a fi prezent. Rolul de producător m-a pus în situații în care trebuia să fiu mereu atentă până și la cele mai mici detalii, pe care în mod normal le-aș fi trecut cu vederea, să coordonez oamenii și să găsesc variante de a-i liniști în situațiile critice, prin găsirea soluțiilor cât mai rapid.

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le-am învățat pe platoul de filmare este faptul că lucrurile nu decurg mereu exact așa cum au fost planificate. Deși am avut un plan calendaristic bine stabilit și un buget organizat, au existat numeroase situații neprevăzute care au necesitat schimbări rapide. De la probleme legate de vreme, la întârzieri, locații dificile sau situații tensionate cu persoane din exterior, fiecare zi de filmare a venit cu propriile provocări.

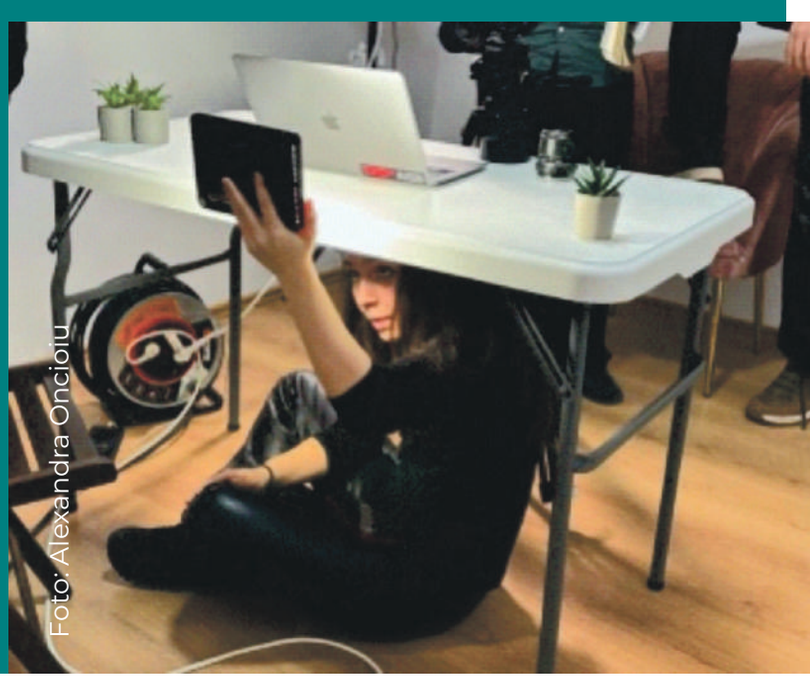

Foto: Alexandra Oncioiu

Un aspect care a fost una dintre cele mai mari provocări personale a fost lucrul în echipă.

Am observat pe parcursul întregului proces că, indiferent de cât de bine este organizat un proiect, dacă nu există o comunicare eficientă între membrii echipei, lucrurile pot deveni rapid problematice. În același timp, dacă există încredere și colaborare, chiar și cele mai dificile situații pot fi rezolvate.

Pe parcursul realizării filmului, am devenit mai conștientă de cât de importantă este amprenta umană într-un act artistic.

Din punct de vedere personal, această experiență m-a ajutat să mă dezvolt enorm, nu doar pe plan profesional, ci și personal. Am învățat să gestionez mult mai bine stresul, să respect termenele limită, să iau decizii rapide și să îmi asum responsabilitatea pentru lucrurile pe care le spun și le fac.

Dacă ar fi să fac ceva diferit la acest proiect, probabil ar fi modul în care mă raportez echipei și aș stabili niște limite mai stricte, astfel evitând situații neplăcute de pe platou sau din afara lui.

Consider că respectul și comunicarea sunt extrem de importante pe platoul de filmare pentru buna derulare a filmărilor. Un alt lucru important pe care l-am realizat este faptul că fiecare rol este esențial. Chiar dacă rolul meu de **producător** presupune coordonare și organizare, am simțit de multe ori nevoia de a mă implica și în alte activități pentru a ajuta echipa.

Realizarea acestui proiect reprezintă un pas important în dezvoltarea mea personală și profesională. M-a ajutat să dobândesc abilități practice, să înțeleg mai bine domeniul în care îmi doresc să activez și să îmi dezvolt o perspectivă mai matură asupra muncii în echipă. Consider că această experiență va rămâne cu mine pe parcursul viitoarei mele cariere.

Alexandra Oncioiu XII B

Foto: Alexandra Oncioiu

FOTOGRAFIA

IMAGINEA REALITĂȚII

Fotografia este un adevărat desen realizat cu ajutorul luminii, care ne permite să surprindem și să păstrăm imaginea realității prin mijloace tehnice. Cuvântul provine din limba greacă, din termenii „phōtós” (lumină) și „graphía,” (scriere). Fotografia a apărut și s-a dezvoltat odată cu perioada modernă, fiind strâns legată de progresul tehnologic al vremii.

Tehnic, fotografia este procesul prin care se obține o imagine cu ajutorul luminii, folosind aparatul foto.

Din punct de vedere artistic, fotografia este mai mult decât o simplă imagine. Ea exprimă emoții, transmite mesaje și poate spune o poveste fără cuvinte.

Fotografia a apărut în prima jumătate a secolului al XIX-lea, într-un context marcat de progres științific, industrial și cultural. Descoperirile din domeniul opticii și al substanțelor fotosensibile au creat condițiile necesare pentru inventarea fotografiei.

Camera obscură (Fig. 1) reprezintă unul dintre primele instrumente folosite pentru a reproduce realitatea cu ajutorul luminii. Practic, este un spațiu întunecat (o cutie sau o cameră) în care lumina pătrunde printr-un mic orificiu sau o lentilă și proiectează imaginea exterioară, răsturnată, pe peretele opus (Fig. 2). și să iau decizii rapide sub presiune.

(Fig. 1)

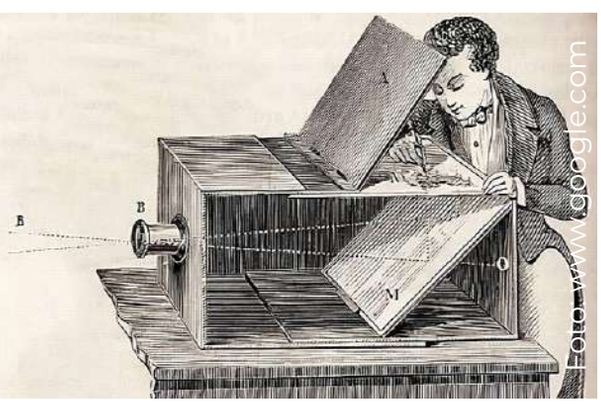

(Fig. 2)

Joseph Nicéphore Niépce este considerat primul care a reușit să transforme lumina într-o imagine permanentă. În 1826, el a creat prima fotografie cunoscută, numită Vedere de la fereastra din Le Gras, folosind o placă metalică acoperită cu o substanță sensibilă la lumină. Aceasta a fost baza de la care au pornit toate experimentele ulterioare.

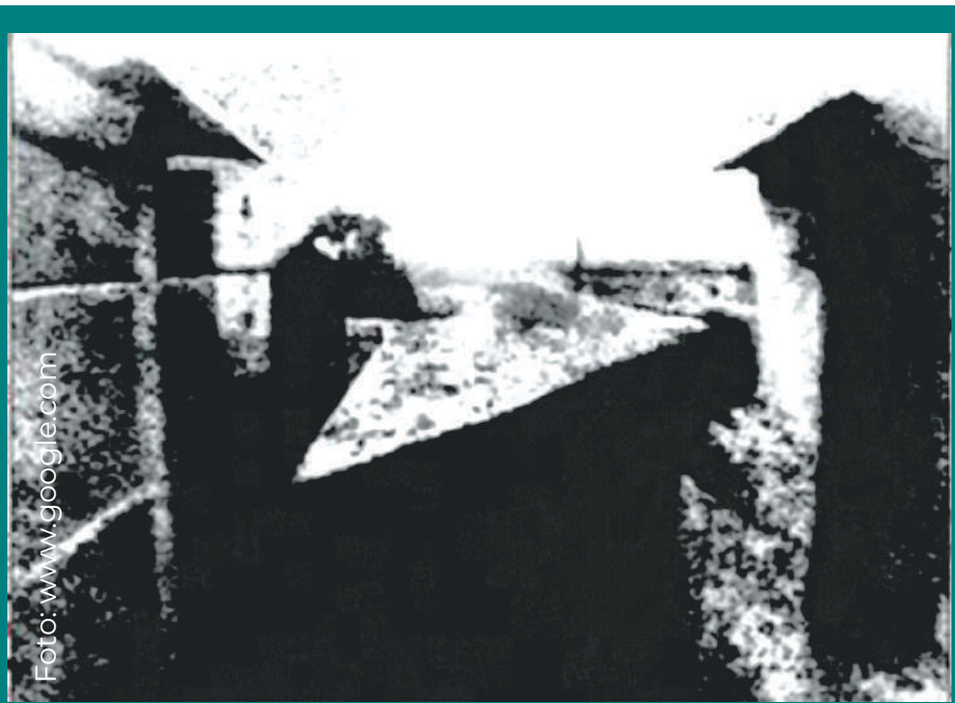

Foto: www.google.com

Joseph Nicéphore Niépce
Vedere la fereastră (Le Gras) 1827

Secolul XIX – Fotografia a început ca experiment științific și a evoluat prin inventarea dagherotipiei, calotipiei și altor procedee. A devenit un instrument de documentare, dar și de divertisment pentru oamenii care și-l permiteau.

Secolul XX – Aparatele foto au devenit mai accesibile, iar fotografia s-a răspândit rapid în viața cotidiană. Fotografia alb-negru a evoluat în color, iar imaginea vizuală a început să fie folosită în presă, publicitate și artă.

Era digitală (secolul XXI) – Apariția camerelor digitale și a telefoanelor performante a transformat fotografia într-un fenomen global. Fiecare moment poate fi capturat instantaneu și distribuit online.

Fotografia nu mai este doar un mijloc de a păstra amintiri, ci un instrument puternic de comunicare și expresie în societatea contemporană. Prin fotografie, oamenii puteau să păstreze imagini exacte ale locurilor, evenimentelor sau persoanelor, ceea ce până atunci era posibil doar prin pictură sau desen, care depindeau de interpretarea artistului.

Ana Bodea XII C

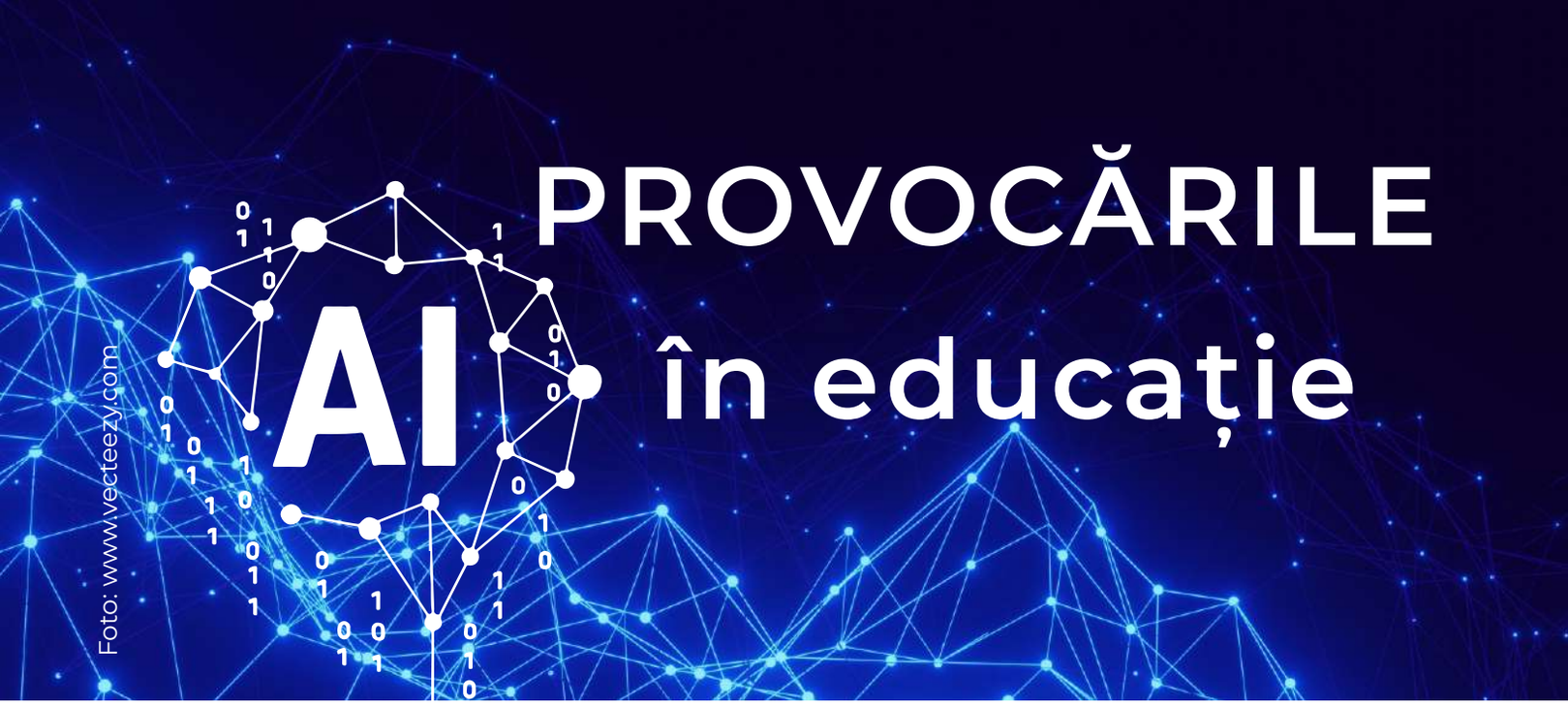

Foto: www.vecteezy.com

PROVOCĂRILE în educație

Utilizarea tehnologiei în școli devine din ce în ce mai răspândită și totodată, utilizarea inteligenței artificiale, o tehnologie care permite diferitelor device-uri să îndeplinească sarcini care necesită de obicei inteligență umană, devine din ce în ce mai răspândită în viața de zi cu zi. Îmbinarea celor două este un pas natural care poate aduce beneficii elevilor și cadrelor didactice.

IA în educație, trebuie utilizată cu transparență și responsabilitate, pentru a sprijini încrederea socială, gândirea critică și raționamentul profund.

Există câteva scenarii care trebuie luate în considerare înainte de a folosi IA în educație:

Riscul ca elevii să copieze ridică probleme de conduită și subminează capacitatea de a învăța conținutul și abilitățile necesare.

Sistemele de inteligență artificială învață din datele cu care sunt antrenate. Datele conțin algoritmi precum genul, etnia și segmentul socio-economic, sistemul de inteligență artificială le poate învăța și folosi de ele.

Gemini

ChatGPT

Nu toți elevii au acces la instrumente de inteligență artificială și la internet, existând riscul ca decalajul digital să se adâncească dacă accesul nu este permis tuturor.

Există riscul ca elevii care petrec mai mult timp cu instrumente de inteligență artificială să interacționeze mai puțin cu profesorii și cu alți elevi.

Modernizarea infrastructurii și a dispozitivelor existente pentru tehnologiile actuale și pregătirea pentru viitor, astfel încât să fie pregătite pentru nevoile educaționale de mâine,

Majoritatea acestor riscuri nu sunt noi, dar ar trebui luate în considerare prin utilizarea responsabilă a inteligenței artificiale.

Mihai Mocanu XI C

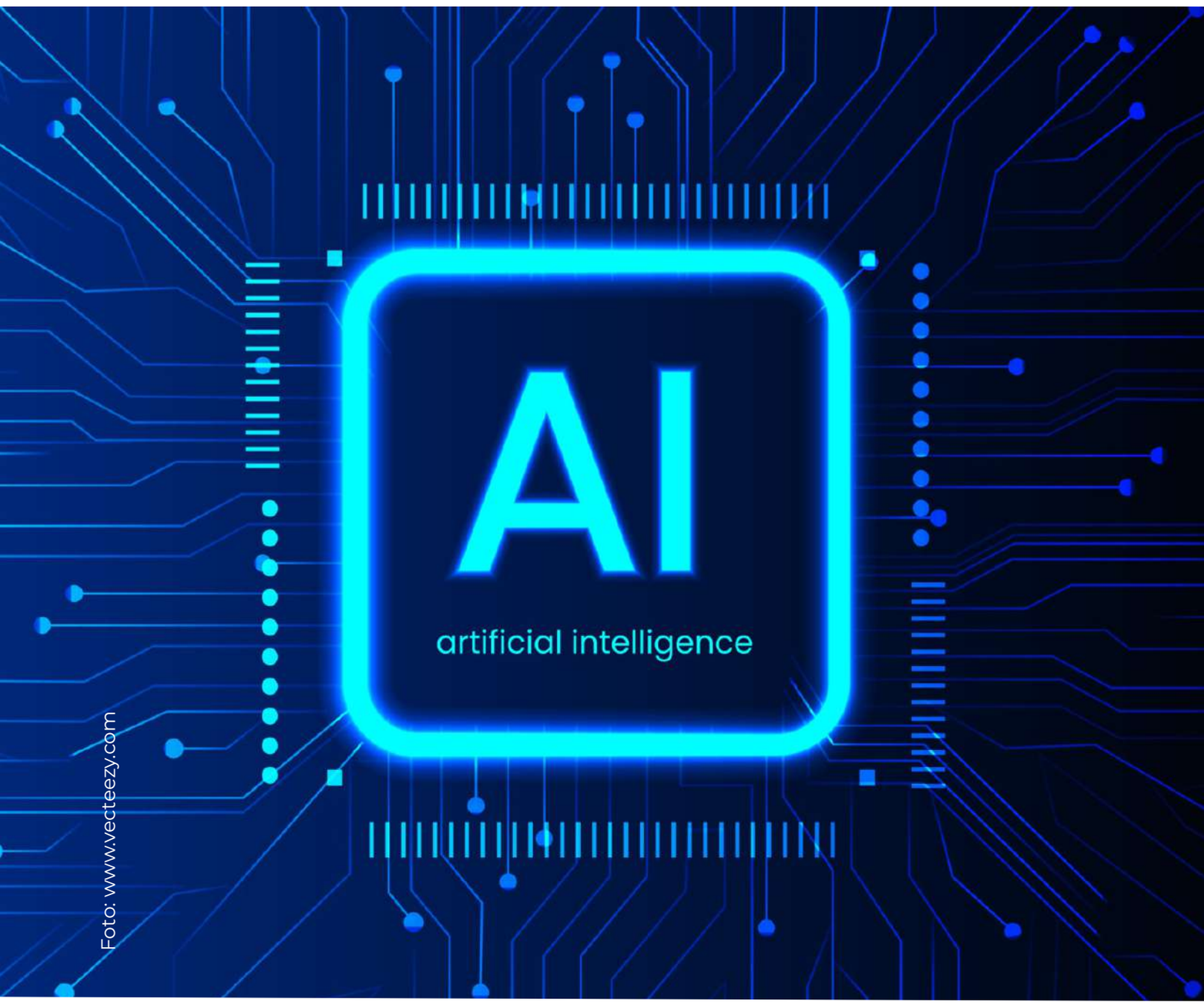

Foto: www.vecteezy.com

Fragmente de interviuri anonime din parc

„Din trecut pentru viitor”

Interviuri luate de Bogdan Nițu, Gabriela Farmazon, Stanciu Alexia, Adam Ștefan a XI-a B

Interviu 1:

- **Preferați să citiți cărți tipărite sau în format digital? Și de ce?**

Cărți tipărite la început, după ce am născut, digital, pentru că e greu să citești o carte când ții un copil în brațe.

- **Dacă ar trebui să scrieți o carte despre viața dumneavoastră, ce titlu i-ați da?**

N-am stat să gândesc , dar ca si titlu ar fi „Haos” .

- **Aveți vreo carte care v-a influențat alegerile sau v-a schimbat perspectiva asupra vieții?**

Da, nu mai știu să zic autorul, dar titlul cărții este „legea atracției”. Îți zic cum arată, dacă vrei, este cu negru si cu galben.

- **Există vreo carte pe care nu ați reușit să o terminați oricât ați încercat?**

Da, Ghidul copilului. E un ghid cum să... câțiva pași cum să îngrijești un nou-născut. Fiind la primul copil, am apelat la câteva cărți, dar n-am reușit încă să o termin. Deci, cumva doar citesc pentru luna respectivă, ca să nu uit, că stau prost cu memoria. Și așa că, îmi i-au pe capitole, i-au ce mă interesează. Dar n-am terminat cartea încă.

Foto: CTGA

Interviu 2:

- **Care a fost prima carte care v-a marcat în tinerețe?**

Nu, nu mi-am amintit o anumită carte. Nu cred că există o anumită carte.

- **Ce cărți obișnuiați să citiți când erați tânără?**

Când eram de vârsta voastră, în afară de lecturile obligatorii, citeam orice carte care îmi pica în mână. În general, eu știu mai multe.

- **Aveți un ritual anume când citiți? Cum ar fi un loc preferat sau un moment al zilei?**

Nu, citesc oriunde. Citesc și acasă, și în pat, și la masă, și la birou, și oriunde.

- **Recitiți cărți sau preferați mereu ceva nou?**

Sigur că e mult mai plăcut nou. De recitit nu prea mă încântă. Nu, nu prea de recitit. Cumpăr cărți noi.

- **Există un autor care v-a inspirat profund de-a lungul vieții?**

Da, sunt cărții de dezvoltare personală și celelalte – beletristica. Acum, beletristica este luată ca și ficțiune. Adică este ficțiune. Nu este neapărat pentru viață. Iar cărții de dezvoltare personală sunt pentru a învăța din ele și a te dezvolta. Depinde de autorul care e la modă. De exemplu, în momentul ăsta sunt câțiva autori la modă cum ar fi Frederic Beckman sau alții din beletristică sau alte cărți din partea științifică, cum ar fi Stilul de atașament, pe care le citesc în momentul ăsta.

Interviu 3:

- **Vă place sau vă plăcea să povestiți și altora despre cărțile citite?**

Da!

- **A fost vreo carte care v-a influențat alegerile sau v-a schimbat perspectiva asupra vieții?**

Nu, nu. Am citit cărți bune, am citit foarte multe, dar nu ceva care să-mi influențeze viața mea.

- **Dacă ar trebui să scrieți o carte despre viața dumneavoastră, ce titlu i-ați da?**

Ce titlu i-aș da? Că viața a fost frumoasă. A fost frumoasă. Pentru mine așa a fost, a fost ușoară, frumoasă, lină.

- **Dacă ar fi să recomandați o carte tinere generației, care ar fi aceea și de ce?**

„Drum nou în viață.'' Îți plăcea să o citești pentru că te transpui și asta îți place, să fii pozitiv.

- **Și ce fel de cărți obișnuiați să citiți în tinerețe?**

Cărți legate de viață, ceva practic. Nu îmi plăceau poveștile fiind ca știam că sunt inventate. Am vrut să am exemplu în viață și asta îmi plăcea.

Aveți vreo carte pe care nu ați reușit să o terminați, oricât ați încercat?

Am una începută acum și chiar voiam să mi-aduc amintit cum îi spune. Pentru că de-abia am pus mâna pe ea, am frunzărit așa un piculeț, am zis, da, e de citit. Dar am uitat cum o cheamă.

Handbalul pasiunea mea

Mă numesc Shehait Fatima și sunt elevă în clasa a IX-a D și handbalul este una dintre cele mai mari pasiuni ale mele. Îmi place pentru că este un sport de echipă, plin de energie și emoție, care mă face să mă simt liberă și puternică în același timp. Ceea ce mă atrage cel mai mult la handbal este adrenalina din timpul meciurilor și emoțiile intense pe care le trăiesc înainte de începerea lor. Momentul în care marchez un gol îmi oferă mai multă încredere în mine și îmi creează un sentiment de neuitat.

Am jucat și în echipa școlii, iar acea experiență m-a făcut să mă apropii și mai mult de acest sport. Handbalul nu este doar despre performanța individuală, ci despre întreaga echipă: despre felul în care ne sprijinim unii pe alții, învățăm din greșeli, colaborăm mai bine și ne motivăm chiar și atunci când lucrurile devin dificile.

Pentru mine, handbalul înseamnă pasiune, muncă și bucuria de a face parte dintr-o echipă. Acest sport m-a ajutat să devin mai disciplinată și mai încrezătoare, să lucrez eficient alături de ceilalți și să mă bucur de fiecare moment petrecut pe teren.

Fatima Shehait a IX-a D

Foto: CTGA

Spiritul Poetic

I.A.R.N.A.

Iarna începe în alb, fără zgomot,
într-un cer moale, aproape uitat.
Inima stă, nu mai cere nimic,
iar frigul nu doare, ci pare curat.

Albastrul rece al serilor fără capăt
aprinde în piept un dor lent, elementar.
Aşteptarea nu doare, doar știe să stea,
ca o lumină ce tremură, dar nu dispare din ea.

Răgazul zăpezii învață timpul să tacă,
respirația lumii devine mai largă.
Ritmul se rupe, iar paşii mei sunt urme fragile
pe drumuri ce nu se mai grăbesc nicicând.

Nostalgia, cenușie ca fumul de ger,
nu cere nume, nu vrea adevăr.
Ninge în mine cu amintiri fără glas,
un trecut care doare frumos și rămâne rămas.

Aurul palid al dimineţilor reci
aprindesperanța sub ceruri perechi.
Așa e iarna, tăcere și semn,
o stare ce nu trece, ci mă ține prezent.

Lateef Mustafa IX G

Foto: CTGA

Între pași și răspunsuri

Alexia Zlate X B

Foto: www.freepik.com

E o vreme în care învățăm încet
Să ne purtam gândurile fără răspuns,
Să mergem înainte chiar dacă nu vedem
Unde duce drumul pe care am ajuns.

Nu mai suntem copii, dar nici adulți,
Suntem undeva între "a ști" și "a presupune"
Ca un cer care nu-i nici senin, nici înnorat,
Dar care promite că, într un final, se va așterne totul plat.

Ne schimbăm fără să ne dăm seama,
În tot ceea ce-nvățăm și simțim,
Iar lucrurile mici, adunate în teamă,
Ne arată încet cine devenim.

Sunt zile în care totul pare simplu,
Ca o după-amiază liniștită de vară,
Și zile în care întrebările cresc
Mai repede decât răspunsurile se zăresc.

Poate nu e despre a avea răspunsuri,
Nici despre a nu mai greși deloc,
Ci despre a merge mai departe, oricum,
Chiar și atunci când nu înțelegi tot.

Și, fără să știm exact când se întâmplă,
Începem să fim mai siguri pe noi,
Nu pentru că lumea devine mai simplă,
Ci pentru că învățăm s-o privim altfel,

Un ecou cu amintiri

În nopți tăcute, negre, fumurii
Te caut prin vise de copii,
Și o! ce aș vrea să să te mai văd,
Să-ți vad față sclipitoare
Caldă ca razele de soare...

O, ce-aș mai vrea sa îți aud,
Glasul din nou – clar și-ncântător...
E ca o ciocârlie cântătoare
Și dulce, plin chiar de splendoare.

Aș vrea să-ți spun ce am pe suflet
Să înțelegi de ce-am plecat,
Să știi ce mult te-am adorat!
Nu am plecat de supărare...
sau de tristețe... de frustrare...

Am vrut sa-ți spun ce mult însemni
Dar ce să spun dac-ai plecat?
Tu nu ești doar o umbră,
Ești cel ce știe c-am luptat
Și mult am îndurat...

Te-am căutat, nu te-am găsit,
Te-am strigat iar, n-ai auzit,
Ți-am dat mesaj, nu l-ai citit,
Ce să mai fac? Ce vrei să înțeleg?

O, ce dor am eu în suflet,
Dar cine să-l mai aline acum?
E sumbru acest dor de dor,
De-aș fi știut de la-nceput,
Poate nu aș mai fi-ntrebat.

Ești o umbră care fuge,
Ești un vis rănit de dor,
Un dor ce mă apasă tare.
Poate dacă am mai fi vorbit
Am fi știut ce va urma.

Rămasă-i doar povestea ce o scriu,
Căci amintirea ta mi-e dragă,
Și chiar de ai plecat eu tot aștept.
Să mai îmi scrii ceva...
Să-mi spui că mă iubești.

Sara Stoica XI C

Eternitate

Într-un colț de vis uitat de lume,
Ne-am întâlnit sub stele fără nume,
Tu - ca un dor ce nu se sfârșește,
Eu - o inimă ce te găsește.

Și-n pași tăcuți, prin clipe fermecate,
Am scris povestea noastră pe eternitate,
Cu doruri calde și promisiuni ușoare,
Ca-n basme vechi, cu „pentru

Mihaela Tănase XI G

PUMPKIN FEST ASACHI

Halloweenul a reprezentat dintotdeauna perioada în care, atât copiii, cât și adulții se exprimau liber prin diverse ținute ce le oglindeau creativitatea. Tradiția și scopul acestui eveniment constă în alungarea spiritelor și gândurilor rele prin ținute și decorațiuni ce au declanșat de-a lungul anilor interesul celor care au simțit nevoia să se exprime liber fără a primi etichete.

Consiliul Școlar al Elevilor din colegiului nostru, alături de profesorii implicați și sprijinul părinților, au organizat în luna octombrie a anului 2025 un festival dedicat Halloweenului numit "*Pumpkin Fest Asachi*". Elevii din mai multe clase s-au ocupat integral de decorarea și pregătirea jocurilor interactive din cadrul evenimentului. Fotografiile și videoclipurile au fost realizate de către aceștia, sub supravegherea cadrelor didactice.

Larisa Constantin XII B

Festivitatea a conținut un concert susținut de trei eleve talentate și pasionate de muzică, o prezentare de modă în care au defilat modele ce purtau ținutele realizate de către o elevă de clasa a XI-a, jucuri sportive cu scop interactiv între clase, concursul "Miss & Mister Pumpkin" pentru cel mai creativ costum de Halloween și premiul desemnat celui mai frumos decorat stand cu tematica specifică sărbătorii.

În urma acestei acțiuni, atât elevii cât și profesorii au rămas cu amintiri de neuitat, declanșând dorința acestora de a mai organiza și altă dată evenimente în care elevii și cadrele didactice interacționează în afara sălilor de clase.

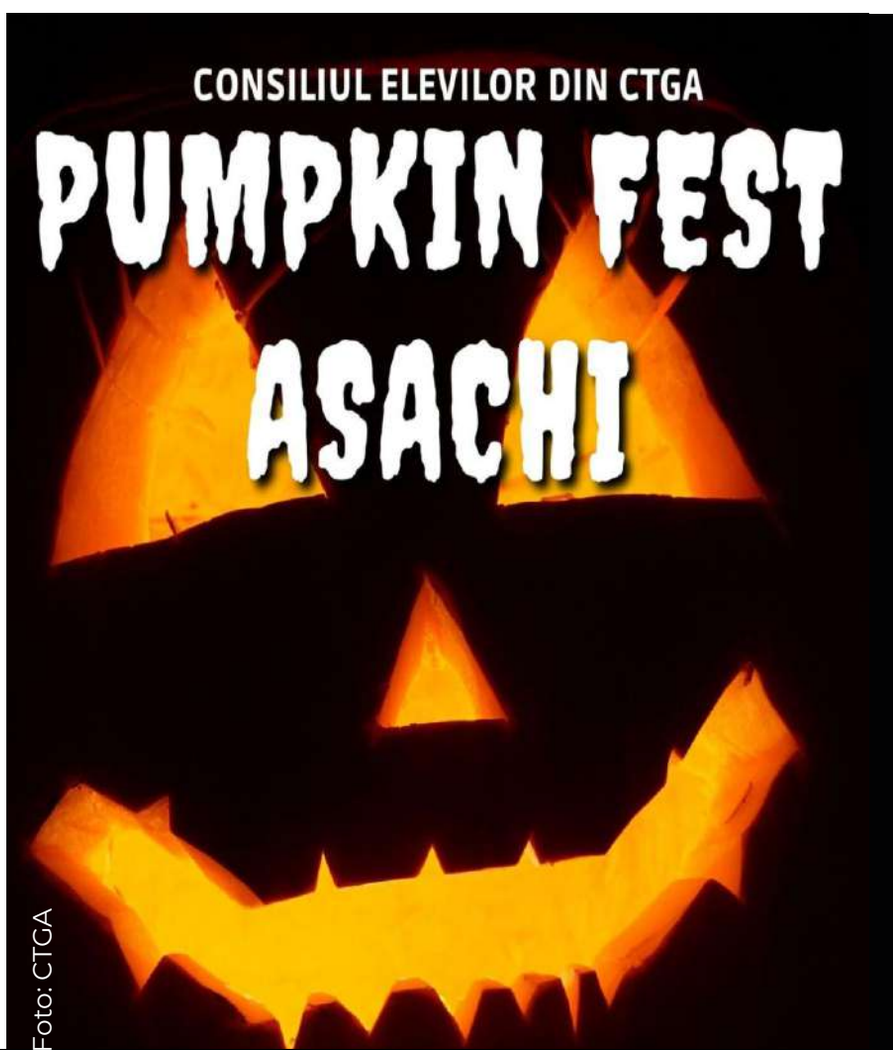

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

Foto: CTGA

“Şcoala noastră, izvor de lumină”

Foto: CTGA